

Εἰς πίστῳσιν τοῦ παρόντος οἱ ὑπογεγραμμένοι ὄντες ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο ὑπέγραψαν τὸ παρὸν Πρωτόκολλον.

Συνετάγη ἐν Παρισίοις, σήμερον τὴν 16ην ἡμέραν Δεκεμβρίου 1961, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων ὄντων ἐξ ἴσου ἐγκύρων, εἰς ἄπλοῦν ὅπερ θὰ παραμείνῃ κατατεθειμένοι εἰς τὰ Ἀρχεῖα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς θὰ ἀποστείλῃ ἐπικεκυρωμένα ἀντίγραφα πρὸς ἑκάστην τῶν ὑπογραψασῶν Κυβερνήσεων.

Ὁ περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς (Τροποποιητικὸς) (Ἄρ. 2) Νόμος τοῦ 1967, ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημερίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 70 τοῦ 1967

ΝΟΜΟΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΩΝ ΤΟΥΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΦΡΟΥΡΑΣ ΝΟΜΟΥΣ 1964 ΕΩΣ 1967

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολουθῶς :

Συνοπτικὸς
τίτλος

20 τοῦ 1964
49 τοῦ 1964
26 τοῦ 1965
27 τοῦ 1965
44 τοῦ 1965
5 τοῦ 1966
14 τοῦ 1966
41 τοῦ 1966
76 τοῦ 1966
38 τοῦ 1967.

Τροποίησις
τοῦ ἄρθρου 2
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

Τροποίησις
τοῦ ἄρθρου 4
τοῦ βασικοῦ
Νόμου.

1. Ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς (Τροποποιητικὸς) (Ἄρ. 2) Νόμος τοῦ 1967 καὶ θὰ ἀναγινώσκηται ὁμοῦ μετὰ τῶν περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμων 1964 ἕως 1967 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «ὁ βασικὸς Νόμος») καὶ ὁ βασικὸς Νόμος καὶ ὁ παρῶν Νόμος θὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ περὶ τῆς Ἐθνικῆς Φρουρᾶς Νόμοι 1964 ἕως 1967.

2. Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ βασικοῦ Νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἐνθέσεως κατὰ τὴν προσήκουσαν ἀλφαριθμητικὴν τάξιν τοῦ ἀκολουθοῦ ὀρισμοῦ :

«ὕλικόν» σημαίνει στολάς, ὄπλισμόν, πυρομαχικά, ἐξάρτυσιν, ἐφόδια, ὀχήματα, χρήματα καὶ οἰαδήποτε ἀντικείμενα, πράγματα ἢ ὕλικά οἰασδήποτε φύσεως, χρησιμοποιούμενα ὑπό, ἢ τιθέμενα εἰς τὴν διάθεσιν, τῆς Δυνάμεως ἢ τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ βασικοῦ Νόμου τροποποιεῖται διὰ τῆς ἐν αὐτῷ προσθήκης μετὰ τὸ ἐδάφιον (4) τοῦ κάτωθι νέου ἐδαφίου :

«(5) Εὐθὺς ὡς οἱ λόγοι ἢ αἱ συνθηκαὶ ὑφ' ἃς χωρεῖ ἡ ἐξαίρεσις δυνάμει τοῦ ἐδαφίου (3) παύσωσι νὰ ὑφίστανται ὁ στρατεύσιμος ὑπέχει ὑποχρέωσιν ὅπως προσέλθῃ πρὸς ἐκπλήρωσιν ἢ συμπλήρωσιν τῆς θητείας. Ὁ παραλείπων νὰ πράξῃ τοῦτο διαπράττει ἀδίκημα δυνάμει τῆς παραγράφου (α) τοῦ ἐδαφίου (1) τοῦ ἄρθρου 22».